

ה"ת 4396/12/20 - חסן מנסור נגד משטרת ישראל

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 4396-12-20 מנסור נ' משטרת ימ"ר צפון
תיק חיצוני:

בפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה
כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
חסן מנסור ע"י ב"כ ועה"ד איברהים עפיף
משטרת ישראל

1. לפני בקשה להחזרת תפוסים. עניינה של הבקשה- משאבת דלת נייחת, משאבת דלק נידת, מכלית דלק וכן מקפת לראיית לילה, ארבעה טלפונים ניידים, DVR וכן עוד שני פריטים שלא הצלחתי להבין את הגדרתם. התפוסים השונים נתפסו על ידי משטרת ישראל ביום 9.11.20 במהלך חיפוש על פי צוו.

2. המבקש טוען בבקשתו כי כחודשיים לפני הגשתה (2.12.20) פתח עסק למכירת שמנים לרכבים מנועיים ביישובו. לשם קידום העסק החליט להוסיף שירות של אספקת סולר. על מנת לספק את הסולר העמיד מכלית דלק ומשאבה והתחיל לספק דלק ללקוחותיו. לטענתו ללא הפקת רווח, אלא כשרות בלבד.

3. המבקש מוסיף ומתאר כי ביום 1.11.20, התייצבו שוטרים במקום ומספרו לו צו פינוי מנהלי, לפיו עליו לפנות את המשאבה ממקומה. כאשר שאל כיצד לפעול באופן תקני, הושב לו כי הוא יכול לפעול עם משאבה נידת. לצורך פינוי המשאבה והמכלית הוזמן מנוף ומשאית, אולם אלו לא צלחו בפינוי ביום 8.11.20. יום לאחר מכן, ביום 9.11.20, כאשר המשאית והמנוף היום אמורים לשוב ולהמשיך בעבודה, צו הפינוי נכנס לתוקף, הגיעו השוטרים עם צו החיפוש, תפסו את הפרטיים כמתואר. למקום הגיעו גם חוקרי רשות המיסים.

4. המבקש טוען כי בדו"ח התפיסה לא פורטו כל החפצים אשר נתפסו. מאז התפיסה ועד ליום הגשת הבקשה לא הוזמן למתן עדות, רשימת התפוסים כוללת את הטלפונים הניידים שלו ושל אשתו, את כל מסמכי ניהול העסק ציוד שרכש בכספו וכן את המצלמות שיש בהן כדי להעיד אודות חפותו נוכח ניהול העסק באופן כשר. כל ההליך התבצע בזמן מגפת הקורונה כשאר הפרנסה קשה והמבקש ביקש למצוא לו דרך להתפרנס. התפיסה אינה מידתית, שלא לתכלית ראויה והמשך החזקת התפוסים פוגעת בו במידה עולה על הנדרש. לא בוצעה כל עבירה ועל כן אין מקום לטענה לחילוט עתידי.

5. הבקשה הוגשה כאשר המשיבה הינה משטרת ישראל- ימ"ר והתגובה הוגשה על ידם. בתגובה נטעם כי

ביום 9.11.20, נקטה משטרת ישראל בפעולת אכיפה משולבת יחד עם מע"מ, מס הכנסה, מנהל הדלק, רישוי עסקים ועוד. הפעולה בוצעה לאחר הדבקתו של צו פינוי מנהלי עפ"י חוק התכנון והבניה. כך גם החקירה בעניינו של המבקש מנוהלת במספר מישורים. התיק הועבר לתובעת רישוי עסקים על מנת שתבחן הגשת כתב תביעה במישור זה. מאז התפיסה בוצעו פעולות חקירה רבות בתיק. המבקש כן נחקר ביום 10.11.20.

6. המשיבה ציינה בתגובתה כי היא מסכימה לשחרור התפוסים למעט משאבת הדלק, מכלית הדלק וכו', לצורך חילוט עתידי בהתאם לסעיף 32 לחסד"פ.

7. ביום 6.12.20 התקיים דיון בבקשה ותיקי החקירה הועברו לעיוני. לדיון בבקשה התייצבה עו"ד ליאת מנדל תובעת רישוי עסקים מטעם משטרת ישראל. בפתח הדיון הודיעה כי התיק הועבר לידיה לצורך הגשת כתב אישום בעילה של ניהול עסק ללא רישיון. היא שבה על העמדה כי קיימת התנגדות להשבת משאבות הדלק ומיכל הדלק. למבקש אין רישיון עסק לעסוק כתחנת דלק ותדלוק, בין אם קבועה ובין אם ניידת.

8. באשר להעדרם של משאבת הדלק והמכלית מדו"ח החיפוש, הסבירה ב"כ המשיבה כי מי שתפס את המוצגים לראשונה זו לא משטרת ישראל אלא היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה והדו"ח המפורט שלהם מצוי בתיק החקירה.

9. במהלך הדיון הובהר כי אין מחלוקת כי לעסקו של המבקש אין רישיון עסק על שמו. לשיטתו, ניהול העסק הינו כדין שכן הוא מנוהל תחת עסק בשם "יעף פואר" וניהל את העסק באמצעות המסמכים שלה, כולל חשבוניות שהוצאו וקבלות. המבקש מאשר כי לא היה לו רישיון לנהל עסק במקום. טיב מערכת היחסים המדויקת בינו לבין העסק "יעף פואר", אינו מסוכם במדויק בין הצדדים. המבקש עומד על טענתו כי ניהל את כל העסק כחוק.

עיינתי בתיק החקירה. ראשית יש לציין כי אכן התנהלה חקירה כנגד המבקש באמצעות זרועות חקירה שונים, שכן על פניו, והכל הוא לכאורה, ביצע עבירות הן על חוק התכנון והבניה, הן על חוק רישוי עסקים ועל חוקי מס שונים. עוד עולה כי המבקש אינו מבחין בין הליכים שונים אלו, או שמבקש שלא להבחין ביניהם.

10. מתיק החקירה מתקבלת גם תמונה כי בין אם הבחין בכך ובין אם לאו, המבקש לא פעל כדין כאשר פעל כגרסתו תחת "יעף פואר". לגורמים אליהם הפנה ונבדקו אין כלכל רישיון עסק ואת הרישיונות הנדרשים על מנת למכור סולר ללקוחות קצה, אלא רק על מנת להובילו. הרישומים אשר הציג המבקש יתכן וטובים הם למערכת היחסים הכספיים בינו לבין אותו ספק סולר שסיפק לו את הסולר למכירה ללקוחות הקצה. אין בכך כדי הללום את דרישות רשויות המס ולהוות דיווח אליהם. הכל כמובן בשלב זה הינו לכאורה.

11. המשיבה מודיעה כי המשך אחזקת התפוסים אשר שימשו לצורך אספקת הסולר הינם לצורך חילוטם, על

פי סעי 32 לחסד"פ. כלומר, חילוטם מאחר ועל פי הנטען שימשו לצורך ביצוע העבירות הנטענות. ניכר כי אכן אינם נדרשים במישור הראייתי, שכן ניתן לתעדם וכך גם נעשה.

12. לפיכך, יש לקבוע כי בשלב זה קיימת עילה להמשך אחזקתם, טרם חלפו ולו 180 הימים מאז תפיסתם.

13. יחד עם זאת, משיוצג מתווה מוצע על ידי המבקש, הכולל בטחונות כספיים כשווים של תפוסים אלו, בטחונות לכך כי לא יעשה בהם כל שימוש כל עוד אין ברשותו רישיון עסק וכי הצבתם לא תעבור על דיני התכנון והבניה. ניתן יהיה לבחון שחרורם בכפוף לקיומם של התנאים.

14. לפיכך, ובכפוף לאמור בסעיף 13, הנני מורה על המשך החזקתם של התפוסים- מכלית דלק ומשאבת דלק, וכן כל הפרטים הנדרשים לצורך הפעלתם.

כל יתר התפוסים- יושבו לידי המבקש.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשפ"א, 30 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.